

Bez przesady możemy powiedzieć, że większość naszych rzadkich i specjalnie chronionych gatunków roślin rośnie na łąkach. Występują na wszystkich rodzajach łąki, z wyjątkiem intensywnie zarządzanych. Lista tych gatunków zajęłaby wiele stron, więc będziemy ograniczeni tylko do kilku popularnych przykładów.

Na fragmentach naszych suchych stepów na wiosnę znajdujemy różne rodzaje sasanek lub miłków wiosennych. Z drugiej strony, w wilgotnych miejscach znajdują się kwiecznie łąki, w których znajduje się wiele ważnych specjalnie chronionych gatunków, z których najbardziej znane są storczyki ziemskie. Na przykład w Białych Karpatach rośnie ponad 20 różnych gatunków. Na stosunkowo wilgotnych łąkach rośnie pełnik alpejski i na całkowicie podmokłych łąkach torfowych, na przykład wełnianka.

W celu utrzymania występowania istotnych i zrównoważonych populacji tych rzadkich i specjalnie chronionych roślin, niezbędny jest sposób zarządzania, tj. koszenie i wypas. Jak wspominaliśmy wiele razy, łąki są ekosystemami sztucznymi stworzonymi przez ludzką działalność i są całkowicie od niej zależne. W przypadku społeczności roślin i poszczególnych gatunków podstawowy jest sposób zarządzania. Decydujące są daty koszenia i wypasu, jego intensywność, nawożenie łąki lub wpływające na system wody.

Foto: Google

Kooperacjní síť "Kvetoucí louky" / Sieťová spolupráca "Kvitnúce??ki"

CZ.11.4.120/0.0/0.0/20_032/0002849